

AMAZING

BOOK

Vol.01 | 2013

มหัศจรรย์ เชียงใหม่

Amazing Chaingrai

Update 2013

* ประวัติศาสตร์ *

* วัฒนธรรม ประเพณี *

* สถานที่ท่องเที่ยว *

พาตะลอนทั่วตัวเมือง อัดแน่นด้วยความรู้ สนุกสนานครบรส!

“เชืือสุดในสยาม ชาวแดนสยามแต่ชดิช ถึงวัณษรอนขล้าชชา ล้าว่าขระธาตุดอยดง”

ดอกไม้ประจำจังหวัด: ดอกพวงแสด

ต้นไม้ประจำจังหวัด: ราชพฤกษ์

จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่อยู่ทางตอนเหนือที่สุดของประเทศไทย ตั้งศาลากลางที่ตำบลเวียง อำเภอเมืองเชียงราย อาณาเขตทิศเหนือจรดแขวงเมืองสาครและแขวงท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศพม่า โดยมีทางหลวงแผ่นดินทะลุผ่านถึงกันทางถนนที่เชื่อมต่อไปยังประเทศพม่าที่ด่านพรมแดนแม่สาย อำเภอแม่สาย และในอนาคตที่สะพานมิตรภาพไทย ลาว แห่งที่ 4 ถนนสาย R3A ที่อำเภอเชียงของ ส่วนทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดต่อกับแม่น้ำโขง ทิศตะวันออกจดทิวเขาหลวงพระบางซึ่งปันเขตแดนไทยกับประเทศลาว และติดต่อกับจังหวัดพะเยา ทิศใต้กับจังหวัด

พะเยา จังหวัดลำปาง และจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนทิศตะวันตกกับจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเรียกว่าดอยลังกาหลวงหรือดอยแม่เฒ่า เป็นยอดเขาที่มีเส้นแดนติดกันทั้ง 3 จังหวัดบนยอดเขา

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ประเทศสหภาพพม่า และประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดลำปาง และจังหวัดพะเยา

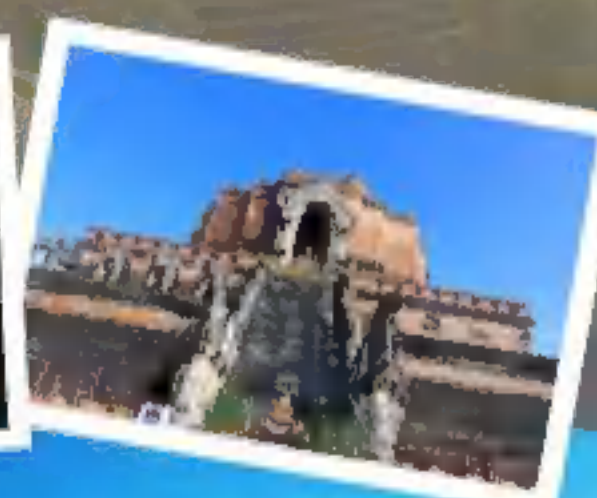
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว และจังหวัดพะเยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศสหภาพพม่า และจังหวัดเชียงใหม่

ประวัติเมืองเชียงราย

นับแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์เป็นต้นมา พื้นแผ่นดินเชียงรายอันอุดมสมบูรณ์แห่งนี้ มีกลุ่มชนท่งไทลื้อผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนมาอาศัยอยู่อย่างไม่ขาดสาย วิถีชีวิตชนแต่ละยุคสมัยก่อร่าง...สร้างตัวและสร้างบ้าน...แปงเมืองมาเป็นระยะจนกลายเป็นมรดกอารยธรรมอันทรงคุณค่า การย้อนกลับไปมองอดีตซึ่งเป็นที่มาที่ไปของปัจจุบัน จึงเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่จะทำให้ได้รู้จักเชียงรายมากขึ้น จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์อาณาจักรโบราณและเมืองต่างๆ อันเป็นที่ตั้งของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน สามารถแบ่งประวัติเมืองเชียงรายออกเป็น 4 ยุค ดังนี้

1. ยุคอาณาจักรโยนกไชยบุรีศรีขจรนคร
2. ยุคหิรัญนครเงินยาง
3. ยุคเชียงราย (มังราย)
4. ยุคฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม

ยุคแรก : อาณาจักรโยนกไชยบุรีศรีช้างแสด

พงศาวดารโยนกกล่าวถึงมหากษัตริย์นาม เทวกาละ ผู้ครองเมืองนครไทยเทศ มีเมืองราชคฤห์ เป็นนครหลวง พระองค์มีราชโอรส 30 พระองค์ ราชธิดา 60 พระองค์ แล้วแต่งตั้งให้เจ้าพิมพิสารโอรสองค์แรกเป็นอุปราช และให้อภิเษกสมรสกับพระราชธิดาผู้หนึ่งให้อยู่ในเมืองราชคฤห์นครหลวง ส่วนราชโอรสและราชธิดาที่เหลือให้จับคู่กันแล้วแยกย้ายไปตั้งบ้านเมืองตามที่ต่างๆ

เจ้าสิงหนวัติกุมารโอรสที่สองกับน้องหญิงผู้หนึ่ง ได้แบ่งเอาราชสมบัติพร้อมไพร่พลแสนหนึ่งแล้ว ก็เสด็จออกจากเมืองราชคฤห์ในนครหลวงข้ามแม่น้ำสระพุม่งหน้าไปทางทิศอาคเนย์ ออกจากเมืองราชคฤห์ได้ 4 เดือน จึงได้พบชัยภูมิแห่งหนึ่งซึ่งเหมาะสมก่อนจะสร้างเมืองพันธุสิงหนวัตินคร

เมืองพันธุสิงหนวัตินคร มีความสงบสุข ร่มเย็นตลอดสมัยของพระเจ้าสิงหนวัติ พระองค์ครองราชย์สมบัติได้ 102 ปี มีอายุได้ 120 ปี (บางตำนานถือว่าครองราชได้ 52 ปี) ภายหลังอาณาจักรโยนก

นครไชยบุรีศรีช้างแสด ที่มีเมืองพันธุสิงหนวัตินคร เป็นเมืองหลวงนั้น ตำนานได้กล่าวไว้ว่า ได้มีกษัตริย์ปกครองสืบเมืองต่อกันมาประมาณกว่า 40 พระองค์

อาณาจักรโยนก ได้มีกษัตริย์ปกครองสืบต่อกันมาจนสมัยพระองค์มหาไชยชนะ อาณาจักรแห่งนี้ จึงได้ถึงการล่มสลายหรือมรณวงศ์ หลังจากนั้นชาวเมืองปรึกษากันให้ขุนหลังผู้ใหญ่บ้านขึ้นครองราชแทน จึงยกศักดิ์ที่ได้มาจากถาวรประชุมปรึกษาหารือ ตั้งกล่าว จึงเป็นที่มาของชื่อ เชียงปึกษา หลังจากนั้นมีผู้ปกครองสืบต่อกัน 15 คน รวมเวลา 93 ปี

เมืองเวียงชัยแล้วพบว่าเจ้าเมืองต่าง ๆ ได้มีเชื้อสายราชวงศ์เดียวกัน จึงมีพระราชาไชยรวบรวมให้เป็นปึกแผ่น

ลาวจกมีราชบุตร 2 พระองค์คือ องค์พี่ชื่อ ลาวจีน ได้ให้ปกครองเมือง ไชยนาทรายณ์ ส่วนผู้น้องจอมผาเรือง ครองเมืองเชียงดาว ต่อมาลาวจอมผาเรืองมีราชบุตรชื่อ ลาวเจื่อง และได้ครองเมืองลาวระยะหนึ่ง ได้แผ่ขยายอาณาเขตไปถึงเมืองของพะยาแก้ว ส่วนทางเมืองเงินยาง (เชียงลาว) ได้ให้ลาวเงินเจื่องราชบุตรปกครองแทน ลาวเจื่องได้ให้ราชบุตรอีกหลายพระองค์ไปครองยังเมืองต่าง ๆ เช่น เมืองล้านช้าง เมืองน่าน เป็นต้น

ในสมัยลาวเม็ง รัชกาลที่ 24 พระบิดาได้คู่ขนานอ้อมเมืองหรือ นางเทพคำขยา ยิดา ท้าวรุ่งแก่นชาย เจ้านครเชียงรุ่ง มาอภิเษกเป็นชายา เจ้าลาวเม็ง ภายหลังอภิเษกนางเทพขยาภิเษกมีบุตรแล้วประสูติพระราชโอรส เมื่อ พ.ศ. 1782 ทรงพระนามว่า "เจ้าเมืองราย"

ยุคที่สอง : วัฒนธรรมขอมเวียง

ยุคนี้กล่าวถึงลาวจกราช หรือ ลาวจกราช ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์นี้ หลักฐานบางฉบับเรียกว่า ราชวงศ์ลาว เนื่องจากพระนามกษัตริย์ราชวงศ์นี้ล้วนขึ้นต้นด้วยคำว่า "ลาว" อันนิษฐานว่ามีอำนาจอยู่ในเมืองเชียงลาวอยู่ใกล้บริเวณคอยดุงและแม่น้ำสายก่อนขยายมาสู่เมืองเงินยางที่อยู่มิมน้ำโขงที่ใกล้กับเมืองเชียงแสน หรืออาจเป็นบริเวณเดียวกัน เมืองเงินยางมีชื่อเรียกภาษาบาลีว่า "ทิวัญนคร" อันเป็นที่มาของชื่อลาวจกราช มีราชบุตร 3 พระองค์ คือ ลาวครอบ ลาวช้างและลาวแก้วเมือง โดยได้ส่งราชบุตรออกไปสร้างบ้านแปงเมือง คือ ให้ลาวครอบราชบุตรองค์โตไปครองเมืองเชียงของ ลาวช้างราชบุตรองค์ที่สองครองเมืองยอง ส่วนลาวแก้วเมืองราชบุตรองค์เล็กให้ครองเมืองเชียงลาวสืบเนื่องมา ด้วยเหตุนี้ภายหลังจึงทำให้ราชวงศ์ลาว (ลาวจกราช) เป็นต้นของราชวงศ์เมืองต่างๆ เช่น พะยา เชียงของ เชียงคำ จนถึงสมัยพญาเม็งรายได้สร้าง

เจียงของลำเจ้า และหกปีจากนั้นตีเมืองเจียงมา
ครองๆได้จึงกลับมาประทับอยู่เมืองฝาง

พ.ศ.1836 พญาเมืองรายได้สร้างเมือง
เจียงใหม่ จนขนานนามว่า "นพบุรีศรีนครพิงค์
เจียงใหม่" พระองค์มีระทัບเมืองเจียงใหม่จวบ
จวนครุฑ โดยเมืองเจียงใหม่นั้นได้ให้ขุนรามครอง
เมืองแทน อันเป็นจุดเริ่มต้นทำให้เมืองเจียงรายมี
บทบาทลดลง ขณะเดียวกันเมืองเจียงใหม่จึงกลายเป็น
ศูนย์กลางอาณาจักรล้านนา เป็นปึกแผ่นมั่นคง
และรุ่งเรืองสูงสุดในสมัยพญาเมืองราย

เมืองฝางติดต่อกับแคว้นล้านนา พ่อค้าชาว
เมืองทริภุญไชยไปมาเมืองฝางเป็นอันมาก ครั้นพระ
พรหมเจ้าเมืองทริภุญไชยมีตั้งสมบูรณ์จึงปรากฏมา
ได้ไว้ในอำนาจ ทรงให้อ้ายฟ้าเป็นใส่ศีกอยู่เมือง
ทริภุญไชยก่อนตีเมืองทริภุญไชยจากพระยาขี
บาได้ในที่สุด รวมทั้งเมืองเขลางค์จากพระยา
เบิกน่องของพระยาขีบาภายหลัง

ยุคพิสัย :

เวียงวอ (วังวอ)

พ.ศ. 1802 พญาเมืองราย ขึ้นครองราชย์
เมืองทริภุญไชยเงินย่างกัปีพระชนมายุ 20
พรรษา ทรงให้กองทัพออกปราบปรามเมืองต่าง ๆ
ที่แข็งข้อได้เมืองมอญ เมืองไทร เมืองเชียงคำ ครั้น
ปลดผู้ครองเมืองก็ได้แต่งตั้งขุนนางไปรักษาการ
ขณะที่ทลายเมือง อาทิ เวียงช้าง เป็นต้น ต่าง
อ่อนน้อมยอมเป็นเมืองขึ้น

ครั้นรวบรวมหัวเมืองฝ่ายเหนือได้ พระองค์
ปรารถนาจะปราบหัวเมืองฝ่ายใต้ จึงได้ลงไปอยู่
เวียงต่าง ๆ ครานั้นเองจึงมีผลของพระองค์พลัด
หายจึงออกตามหาไปถึงยอดดอยทองริมแม่น้ำแม่ก
ทรงเห็นชัยภูมิ เด่นงามจึงสร้างเมืองเจียงรายขึ้นราว
พ.ศ. 1805 ปีนั้นเอง หลังจากตีเมืองเชียงตุงสำเร็จ
3 ปี ให้หลังเสด็จไปประทับอยู่เมืองฝาง (เวียงไชย
ปราการ) โดยมีพระราชประสงค์จะขยายอาณาเขต
ไปทางล้านนา หนึ่งปีต่อมายึดเมืองฝางแดงและ

พ.ศ. 1819 พญาเมืองรายได้ยกทัพไปตีเมือง
พระยา พระยาเจ้าเมืองเจ้าเมือง เห็นว่าสู้ไม่ได้จึงยอม
ยกคำบลดปากน้ำให้และปฏิญาณเป็นมิตรกัน ครั้นจะ
ตีเมืองหงสาวดี พระยาอริสราวุธสุโขทัย เจ้าเมืองยก
กลางฝ่ายโคพระธิดาให้เป็นราชธิดาทำให้รักษาพระ
ราชไมตรีไว้ได้ ต่อมาจะตีเมืองพุกามอริสราเจ้าเมือง
ได้ถวายช้างต่าง ๆ อาทิ ช้างเผือก ช้างเหล็ก ซึ่งเป็น
สิ่งทอง เพื่อเชื่อมพระราชมิตร

ครั้นพญาเมืองรายสวรรคต พญาไชยสงคราม
ราชโอรสจึงครองเมืองเจียงรายสืบต่อ และสถาปนา
พญาแสนภูโอรสองค์ใหญ่ครองเมืองเจียงใหม่ใน
พ.ศ. 1861 ต่อมาพญาไชยสงครามถึงแก่พิราลัยใน
พ.ศ. 1870 พญาแสนภูจึงให้เจ้าคำฟูราชโอรสไป
ครองเมืองเจียงใหม่และพระองค์ได้กลับมาครอง
เมืองเจียงราย

ปี พ.ศ. 1871 พญาแสนภู มีพระราช
ประสงค์จะสร้างพระนครอยู่ใหม่ โดย
เลือกชัยภูมิที่อันเป็นเมืองโบราณ
ของเวียงไชยบุรีริมแม่น้ำโขง ใช้
แม่น้ำโขงเป็นคูปราการ
เมืองด้านตะวันออก อีก

3 ด้าน ให้ขุดโอบล้อมพระนครไว้ พระองค์ครอง
เมืองเจียงแสน 7 ปีถึงแก่พิราลัย พญาคำฟูราชโอรส
จึงครองเมืองสืบต่อ โดยให้ท้าวผายูราชโอรสครอง
เมืองเจียงใหม่ ครั้นพญาคำฟูถึงแก่พิราลัย ท้าวผา
ยูราชโอรสผู้ครองเมืองเจียงใหม่ครอง เมืองเจียงใหม่
ต่อไป แล้วให้ท้าวทอนราชโอรสครองเมืองเจียงราย
แทน นับตั้งแต่นั้นมาเมืองเจียงรายรวมถึงเมือง
เจียงแสนเริ่มมีฐานะคล้ายเมืองลูกหลวง เจียงใหม่
เป็นเมืองหลวง จากนั้นมีเชื้อพระวงศ์ปกครองสืบต่อ
มาอีกหลายพระองค์ สุดท้ายในสมัยพญาการเมือง เจ้า
เมืองเจียงแสน มีพระเจ้าเมกุฎครองเมืองเจียงใหม่
ใน พ.ศ. 2101 เมืองเจียงใหม่และเจียงแสนเสียแก่
บุเรงนองเจ้ากรุงหงสาวดี อาณาจักรล้านนาจึงตก
เป็นเมืองขึ้นของพม่าตั้งแต่นั้นมา มาครั้งเป็นอิสระ
บางครั้งก็ได้สืบทอดจากกรุงศรีอยุธยา รวมเวลา
ยาวนานนับ 200 ปี ถึงสมัยธนบุรี

ความสลับซับซ้อน

ราชอาณาจักร

นับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ลาวจักรราช ได้ให้พระโอรสไปสร้างและครองเมืองต่าง ๆ จึงทำให้มีการกระจายเชื้อพระวงศ์ออกไปยังเมืองต่าง ๆ ด้วย อันเป็นการขยายอาณาเขตในลักษณะหนึ่งมาจนถึงสมัยพญามังราย จึงได้มีการรวบรวมหัวเมืองต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยมีเมืองหิรัญนครเงินยางเป็นศูนย์กลาง เมื่อมีความเป็นปึกแผ่นแล้ว ต่อมาจึงได้ขยายลงมาสร้างเมืองเชียงราย เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางในการแผ่ขยายอาณาเขตต่อไปยังอาณาจักรอื่น ๆ รวมทั้งการมีสัมพันธ์ไมตรีกับอาณาจักรใกล้เคียง อาณาจักรต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่

อาณาจักรหริภุญไชย

อาณาจักรหริภุญไชยได้มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อนสมัยการสร้างเมืองเชียงราย โดยเป็นศูนย์กลางของเมืองต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณลุ่มแม่น้ำปิงและแม่น้ำวัง ซึ่งตำนานลพบุรีกล่าวว่าท้าวสุทเทหเป็นผู้สร้างเมืองหริภุญไชยขึ้น เมื่อราว พ.ศ. 1310 - 1311 หลังจากที่ได้สร้างเสร็จแล้ว จึงได้ทูลเชิญพระนางจามเทวี จิตาของกษัตริย์เมืองละโว้ (ลพบุรี) มาครองเมือง จึงทำให้วัฒนธรรมของละโว้แพร่ขยายมายังอาณาจักรหริภุญไชยด้วย

ด้วยเหตุอาณาจักรหริภุญไชยมีความเจริญรุ่งเรืองและมั่งคั่งสมบูรณ์ พญามังรายมีพระประสงค์อยากได้ไว้ในอำนาจ จึงได้ใช้กลอุบายให้อ้ายฟ้าเข้าไปเป็นไส้ศึก ราชแผนให้เกิดความแตกแยกกันในอาณาจักร ในภายหลัง กองทัพของพญามังรายจึงเข้ายึดอาณาจักรหริภุญไชยจากพระยาฮิบา กษัตริย์องค์สุดท้ายของอาณาจักรหริภุญไชยไว้ในอำนาจได้สำเร็จ ในปี พ.ศ. 1835 และได้ผนวกหริภุญไชยเข้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรล้านนาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

อาณาจักรสุโขทัย

หลังจากที่พญามังรายได้แผ่ขยายอาณาเขตและรวบรวมบ้านเมืองจนเป็นปึกแผ่นมั่นคงจนเป็นที่มาของ อาณาจักรล้านนา แล้ว จึงได้สร้างเมืองเชียงใหม่หรือ นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่ ขึ้นใน พ.ศ. 1839 เพื่อเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนา ในการสร้างเมืองนั้น พระองค์ทรงได้ทูลเชิญพ่อขุนรามคำแหงจากกรุงสุโขทัยและท้าวเจ้าเมืองพะเยาซึ่งเป็นพระสหาย ให้เสด็จมาช่วยเลือกชัยภูมิการสร้างเมือง จึงเห็นได้ว่าอาณาจักรเหล่านี้มีสัมพันธ์ไมตรีต่อกันอย่างแนบแน่น ในตำราราชวงศ์จักรพรรดิกล่าวไว้ว่า กษัตริย์ที่สามได้ตั้งสัจจะปฏิญาณต่อกัน โดยนั่งหันหลังพิงกันที่ฝั่งแม่น้ำขุนนุก แล้วเอามือมาแตะมือกันทุกคน เอาเลือดใส่แน่งผ้า สู้กันมาได้ตั้งอาณาจักรหริภุญไชยแล้วผนวกเข้าไว้ในอาณาจักรด้วย นับเป็นการเริ่มต้นของอาณาจักรใหม่ ที่ต่อมาเรียกว่า อาณาจักรล้านนา

ภายหลังได้มีการย้ายศูนย์กลางของอาณาจักรไปอยู่ที่เมืองนพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่ ทำให้เมือง

สมัยรัตนโกสินทร์

อาณาจักรล้านนาได้มีบทบาทสำคัญในการทำสงครามกับพม่า โดยนำกำลังร่วมกับกองทัพพม่า สงครามกับพม่าในระหว่าง พ.ศ. 2312 - 2347 สงครามในระยะดังกล่าวนี้ได้เกิดลัทธิ เก็บผ้าใส่ชา เก็บข้าวใส่เมือง ได้เกิดชาต้อนเอาผู้คนจากเมืองเชียงตุง ลีบลองปันนา ฯลฯ ผู้คนที่ถูกกวาดต้อนมาเหล่านั้นส่วนใหญ่ ได้แก่ ชาวไทยใหญ่ ชาวไทยลื้อ และชาวไทยเขิน ซึ่งมีวัฒนธรรมประเพณีที่คล้ายคลึงกับชาวไทยโยนของอาณาจักรล้านนา แล้วมาไว้ตามหัวเมืองต่าง ๆ ในอาณาจักรล้านนา กลุ่มที่ถูกกวาดต้อนมานั้นได้นำศิลปวัฒนธรรมเข้ามาเผยแพร่ด้วย เช่น การทำเครื่องเขิน แกงฮังเล น้ำพริกฮ้องเปของชาวไทยเขิน

ชนเผ่าชนน้ำเงี้ยวของชาวไทยใหญ่ การทอผ้าของชาวไทยลื้อ เป็นต้น

ในปัจจุบัน กลุ่มชาวไทยลื้อหรือชาวไทยเขิน มีถิ่นฐานกระจายอยู่ในหลายอำเภอของจังหวัดเชียงราย และจังหวัดน่านภาคเหนือ และได้ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้อย่างมาก เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย อาหารการกิน งานหัตถกรรม เป็นต้น

ឥឡូវយើងបានឃើញ
ប្រជាជនភ្នំពេញ

งานเทศกาลของชาวกูย๋อง อำเภอแม่ฮ่องสอน

จัดวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ของทุกปี ณ ศูนย์สถานวิรัชชน ดอยแม่สลอง อำเภอแม่ฟ้าหลวง มีการจัดการแสดงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของแม่ฮ่องสอน การแสดงวัฒนธรรมชนเผ่า การละเล่นชนเผ่า การจำหน่ายชา การแนะนำอาหารชนเผ่าที่หลากหลาย เช่น หมูทอดใบชา ยำใบชา น้ำพริกกระเทียม จัดโดยองค์การบริหารส่วนตำบลแม่สลองนอกตลอดการจัดงานชมการออกร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ชา กาแฟและผลไม้อบ) กิจกรรมน่าสนใจอื่นๆ หมุนเวียนแต่ละวัน ประกอบด้วย การแสดงศิลปวัฒนธรรมชนเผ่า 7 ชนเผ่า ประกอบด้วย ชินยูนนาน อาข่า ลาหู่ ลัวะ เมี่ยน สิบ และไทยใหญ่ กิจกรรมการประกวดได้แก่ ประกวดร้องเพลงไทยทุกทุ่ง ประกวดไก่ดำลายพันธุ์ฟ้าหลวงสีฟ้า เป็นต้น

รวมถึงร่วมสนุกกับกิจกรรมลานบ้านชนเผ่า เช่น ไล่ชิงช้า ชิงช้าชนเผ่า นับได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงรายอีกแห่งหนึ่งอันเป็นที่รู้จักของกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวอากาศหนาวเย็นมาก และเป็นช่วงที่สวยงามด้วยดอกซากุระบานสะพรั่งและสีสันของต้นไม้เปลี่ยนสีแต่งแต้มยดดอยอีกทั้งมีความอุดมสมบูรณ์ของอินทรียวดีในดินจึงทำให้เป็นแหล่งปลูกชาที่ดี มีไร่ชาและโรงงานแปรรูปใบชาสามารถผลิตชาชั้นดีจำหน่ายในพื้นที่และส่งขายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ในพื้นที่ยังสามารถปลูกพืชผัก ไม้ผลและไม้ดอกเมืองหนาวหลากหลายชนิด ประกอบกับชาวชนเผ่าที่อาศัยอยู่รวมกันเป็นเล่นที่ตั้งจุดนักท่องเที่ยวให้เดินทางขึ้นมาสัมผัสและเรียนรู้วิถีชีวิตของชนเผ่า พร้อมจำหน่ายซื้อของเป็นจำนวนมากตลอดทั้งปีจึงเป็นที่มาของการจัดเทศกาล "ชิมชา ชากระบาน อาหารชนเผ่า ดอยแม่สลอง"

วัฒนธรรมชาวดอยลวกบัว ดอยขาวที่หัวแม่คำ

จัดขึ้นช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน ต้นเดือนธันวาคม ณ บริเวณบ้านหัวแม่คำ หมู่ที่ ๔ ตำบลแม่สลองในอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมชนเผ่าส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากยิ่งขึ้น โดยจัดกิจกรรมต่างๆ อาทิ การแสดงวัฒนธรรมชนเผ่า ๗ ชนเผ่า ได้แก่ ชนชาติไทยใหญ่ ชนเผ่าเย้า ชนเผ่าอาข่า ชนชาติจีน ชนเผ่าม้ง ชนเผ่าลาหู่ ชนเผ่าสิบ และร่วมรับประทานอาหารในชุมชนอาหารชนเผ่าพร้อมทั้งสัมผัสวิถีชีวิตชนเผ่าและเที่ยวชมทุ่งดอกบัวตองบาน ณ บริเวณหมู่บ้านหัวแม่คำ

การเดินทาง ดอยหัวแม่คำตั้งอยู่ที่ ตำบลแม่สลองในอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย จากเชียงรายใช้เส้นทางเดียวกับทางขึ้นดอยแม่สลองสายเก่า ทางหลวงหมายเลข 1130 แล้วเลี้ยวขวาที่สามแยกอีโก้ ผ่านบ้านเทอดไทย ไปจนถึงบ้านแม่คำ ห่างจากตัวเมืองเชียงราย 100 กิโลเมตร บ้านหัวแม่คำอยู่เกือบสุดชายแดน เส้นทางเป็นทางลูกรังคดโค้งไปตามหุบเขา ใช้เวลาเดินทางราว 3 ชั่วโมง

ปอยหลวง เป็นงานทำบุญเพื่อเฉลิมฉลองศาสนาสมบัติต่างๆ เพื่อให้เกิดอานุสงส์แก่ตนเองและครอบครัว ถือว่าได้บุญกุศลแรงมาก นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องแสดงถึงความสามัคคีกลมเกลียวของคณะสงฆ์และชาวบ้านด้วยเพราะเป็นงานใหญ่ การทำบุญปอยหลวงที่นิยมทำกันคือทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย หรือญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้วก็ได้ สิ่งสำคัญที่ได้จากการทำบุญงานปอยหลวงอีกอย่างหนึ่งก็คือ การแสดงความชื่นชมยินดีร่วมกันเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่คนในท้องถิ่นโดยการจัดมหรสพสมโภชเพราะหนึ่งปีถึงจะได้มีโอกาสได้เฉลิมฉลองถาวรวัตถุต่างๆ ได้ หรือบางแห่งอาจใช้เวลาหลายปีเพราะสิ่งปลูกสร้างบางอย่างใช้เวลาสร้างนานมาก สิ่งที่ต้องเงินทองมหาศาล จะต้องรอให้สร้างเสร็จและมีเงินจึงจะจัดงานเฉลิมฉลองเป็นงานปอยหลวงขึ้นมาได้งานบุญปอยหลวงจึงเป็นเอกลักษณ์ของชาวล้านนาซึ่งเป็นผลดีต่อสภาพทางสังคมหลายประการ นับตั้งแต่ชาวบ้านได้มาทำบุญร่วมกัน ร่วมกันจัดงานทำให้เกิดความ

สามัคคีในดารทำงาน งานทำบุญปอยหลวงยังเป็นการรวมญาติพี่น้องที่อยู่ต่างถิ่นได้มีโอกาสทำบุญร่วมกัน และมีอารสืบทอดประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมาครั้งแต่บรรพชนไม่ให้สูญหายไปจากสังคม ช่วงเวลา จากเดือน 5 จนถึงเดือน 7 เหนือ (ตรงกับเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายนหรือเดือนพฤษภาคมของทุกปี) ระยะเวลาประมาณ 3-7 วัน

เชียงใหม่ เชียงใหม่เมือง

อันนันทิไทย เป็นประเพณีดั้งเดิมที่สืบเนื่องกันมาอย่างยาวนาน อำเภอเชียงแสน มีการจัดกิจกรรมปีใหม่ 4 ชาติ (ไทย ลาว จีน และพม่า) ภายในงานมีการแข่งเรือ 3 ชาติ (ไทย ลาว พม่า) ชมการละเล่นพื้นเมือง และมหรสพมากมาย รวมถึงการประกวดธิดาสามเหลี่ยมทองคำ ขบวนพาเหรดได้ถูกจัดอย่างสวยงามพร้อมกันที่ประชาชน ได้ลงน้ำพระพุทธรูปพระเจ้าล้านทอง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมแข่งเรือและการแสดงพื้นบ้าน เมืองเชียงแสนถือเป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรล้านนาโบราณประเพณีสงกรานต์ได้จัดอย่างยิ่งใหญ่ในทุกวันที่ 13-18 เมษายนของทุกปี ซึ่งถือเป็นกาสืบสานประเพณีอันดีงามของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาวและจีนไว้อย่างเป็นเอกลักษณ์ เชียงแสนเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงราย อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงรายไปทางตอนใต้ระยะทางประมาณ 65 กิโลเมตร มีโรงแรมและ รีสอร์ทตั้ง อยู่ใกล้แม่น้ำโขง และเมืองโบราณมีทิวทัศน์ที่สวยงามโดยเฉพาะยามเช้าที่ดวงอาทิตย์ขึ้นทอแสงกลางสายหมอก

ปัจจุบันพื้นที่ ที่ได้รับการพัฒนาและมีชื่อเสียงคือสามเหลี่ยมทองคำเป็นพรมแดนรอยระหว่งสาม

ประเทศได้แก่ อำเภอเชียงแสนประเทศไทย, แขวงบ่อแก้วประเทศลาวและท่าขี้เหล็กประเทศพม่า เป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญเนื่องจากเป็นท่าเรือขนส่งสินค้าไปยังประเทศจีนและลาว วัดศูนย์ กลางของเมืองเชียงแสน เป็นศาสนสถานที่สำคัญสำหรับชาวพุทธเพื่อนมัสการพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพของชุมชน ในวันปีใหม่ของทุกปี ชาวบ้านจะนำพระพุทธรูปออกจากบ้านมาเพื่อลงน้ำพระในวัด ในตอนเย็นมีการปิดถนนสายหลักของเมือง เพื่อทำการตั้งร้านค้าขายจำนวนมากให้ผู้คนและนักท่องเที่ยวสามารถเดินชมแสงของสายงามสองข้างทาง ไม่ไปด้วยสินค้าที่วางขายเช่น ของที่เมือง งานหัตถกรรมและเทศกาลอาหาร ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเพลิดเพลินกับอาหารมื้อค่ำในแบบล้านนาที่เรียกกันว่าขันโตกและชมความบันเทิงพื้นบ้าน การละเล่นต่างๆมากมาย

พระ-เถร ชี้นำบิณฑบาต

สำนักปฏิบัติธรรมถ้ำป่าอาชาทอง เป็นถิ่นกันดารอยู่ห่างไกล ชาวบ้านนิยมใช้ม้าเกลบในการบรรทุกต่างสัมภาระสิ่งของต่างๆ เจ้าอาวาสของสำนักซึ่งเคยเป็นทหารม้าเก่า จึงให้พระและเถรของสำนักขี่ม้าเป็นพาหนะในการออกบิณฑบาตไปยังหมู่บ้านสี่หมื่นไร่ ซึ่งมีระยะทางร่วม 5 กิโลเมตร ในวัดมีลานธรรมซึ่งมีรูปปั้นแม่ไม้มวยไทยท่าทางต่างๆ ไว้เพื่อการศึกษา บนยอดเขาเป็นที่ประดิษฐานพระธาตุอินย่อง

ที่มาของการขี่ม้าบิณฑบาต

จากเดิมที่พระครูบาเหนือชัยเดินขึ้นลงเขาเพื่อรับบาตรจากญาติโยม ได้ฉันทบ้าง ไม่ได้ฉันทบ้าง ด้วยหนทางที่ห่างไกลกว่าท่านจะเดินถึงวัดก็เลยเวลาฉันทเพล ชาวบ้านจึงส่งสารถนำม้ามาถวายเพื่อให้ท่านใช้เป็นพาหนะในการเดินทาง ซึ่งม้ายกกล่าวเป็นม้าที่มีลักษณะดี ร่างกายกำยำ พระครูบาจึงตั้งชื่อให้ว่า 'ม้าอาชาทอง' และใช้ชื่อดังกล่าว เป็นชื่อวัดด้วย จึงเป็นที่มาของ 'วัดป่าอาชาทอง' และพระชี้นำบิณฑบาต ซึ่งสร้างความแปลกใจจนกลายเป็นหนึ่งใน 'bizarre Thailand' เมื่อท่านมีม้าเป็นพาหนะจึง ทำให้การบิณฑบาตและเดินทางเผยแผ่ธรรมะ ได้รับความสะดวกมากขึ้น พระครูบาจะต้องขี่ม้าเป็นระยะทางไม่ต่ำกว่า 5 กิโลเมตร เพื่อรับบาตรจากสาธุชนผู้มีจิตศรัทธา

พะเยาใช้ช้างพระธาตุจตุตถ

พระธาตุจตุตถ เป็นปูชนียสถานเก่าแก่ของชาวพุทธในเชียงรายและจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งชาวพุทธในรัฐเชียงตุง ประเทศพม่าและในประเทศลาว การไหว้ พระธาตุจตุตถเชื่อว่าจะทำให้ชีวิตดีขึ้นในวันเพ็ญเดือน ๖ พุทธมาฆะจากทุกทิศจะเดินทางขึ้นไปบนยอดดอยตุง ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย กิจกรรมในวันนั้นภาคกลางวันมีการบูชา พระรัตนตรัย รับศีล และฟังเทศน์ กลางคืนมีการเวียนเทียนรอบองค์พระธาตุ ในอดีตผู้ที่เดินทางมักเดินจากเชิงเขาที่บ้านห้วยไคร้ อำเภอแม่สายขึ้นไปเป็นระยะทางประมาณ ๔ กิโลเมตร ปัจจุบันนิยมเดินทางด้วยรถยนต์ตามถนนลาดยางที่แยกจากถนนพหลโยธินที่บ้านสันกอง อำเภอแม่จัน ส่วนผู้ที่นิยมเดินขึ้นเหนือน้อยลง เพราะถนนสำหรับรถยนต์ได้ตัดเส้นทางเดินเท้าหลายแห่ง

ประเพณีของชาวพุทธมีการสมทานศีลและการฟังเทศน์เป็นหลัก ซึ่งเป็นไปเพื่อชำระจิตใจให้ปราศจากกิเลส และฝึกฝนทางกุศล การเดินทางขึ้นไปบนยอดดอยตุงแสดงให้เห็นศรัทธา ความเพียรและความอดทน

เมืองโบราณ

ประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนหิโง พิธีตักบาตรเที่ยงคืน เป็นประเพณีของทางภาคเหนือ ทุกปีที่มีวันขึ้น ๑๕ ค่ำที่ตรงกับวันพุธ โดยไม่เจาะจงว่าท้องอยู่ในเดือนใด พระภิกษุสงฆ์ในเมืองทุกรูปจะออกบิณฑบาตในตอนเที่ยงคืนนี้ มีความแตกต่างของการนับเวลาคือที่ จ.เชียงใหม่ จะตักบาตรคืนวันอังคารทงเวลา ๐๐.๐๐ น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เข้าสู่วันพุธ ในขณะที่ จ.เชียงราย ลำปาง และแม่ฮ่องสอน จะใส่ตักบาตรในคืนวันพุธเวลา ๒๒.๐๐ น. เป็นต้นไป ทั้งนี้บางปีอาจมีครั้งเดียว ทหลายครั้ง หรือไม่มีเลยก็ได้ เป็นประเพณีนิยมที่มีเฉพาะในภาคเหนือเท่านั้น

สำหรับประวัติความเป็นมาของประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนนี้ เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด แต่เข้าใจว่าทางภาคเหนือคงรับมาจากพม่าอีกต่อหนึ่ง พม่ามีความเชื่อว่า พระอุปคุตซึ่งเป็นภิกษุที่พระพุทธเจ้าทรงเป็นองค์อุปถัมภ์เมื่อสำเร็จในพรหมันต์แล้ว ได้เสด็จลงมาสถิตภาวนาอยู่ ณ หะตือทะเล รอบ ๑ ปีจะขึ้นมาโปรดชาวเมืองก่อนเวลารุ่งอรุณ ชาวพม่ามักตื่นแต่ดึกเพื่อเตรียมอาหารไว้ใส่บาตรพระอุปคุต โดยมีคติความเชื่อว่าหากผู้ใดได้ทำบุญตักบาตรพระอุปคุตแล้วจะได้บุญ

ใหญ่หลวง

เกิดโชคร้ายและความโศกเศร้าในชีวิตรัตติ ความเชื่อมีจึงทำให้พุทธศาสนิกชนต้องปฏิบัติสืบทอดกันมา ครั้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เสด็จประพาสเมืองเชียงใหม่ กล่าวว่าเป็นวัดเพียงแห่งเดียวในดินแดนล้านนาที่สืบสานประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนมาไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ ปี จ.กหลักฐานประวัติของวัดที่มีการบูรณะฟื้นฟูครั้งใหญ่ใน พ.ศ. ๒๓๐๐ พบว่ามีการสืบทอดประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเจ้าอาวาสวัดถูกยุบทุกสมัยได้จัดประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนถือปฏิบัติโดยทั่วไปในภาคเหนือ แต่พม่าที่ จ.เชียงใหม่และเชียงราย เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากพม่า บุญที่อาตมาจักเล่าสืบมาขึ้นเมืองขึ้นของพม่า ในช่วง พ.ศ. ๒๑๐๑-๒๓๐๑ ภาวะทั่ววัฒนธรรมไทย ได้อิทธิพลหลอมผสมผสานกับวัฒนธรรมล้านนา และวัฒนธรรมของอินเดีย ในบริเวณของพม่า ปฏิบัติมาจนถึงทุกวันนี้

ที่ผ่านมา เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. พระสงฆ์จะประกอบพิธีเจริญพระพุทธมนต์ในวิหารหลวง จากนั้นเป็นพิธีตักบาตรอุปัชฌาย์แต่พระมหากษัตริย์ จวบจนเวลาล่วงเข้าเที่ยงคืนวันเพ็ญ ขบวนพระสงฆ์ตามเนร จะเดินออกจากวิหารไปรับบาตรจากพระภิกษุที่สถิตภายในบริเวณวัด เป็นอันเสร็จพิธี

เมืองโบราณเมืองโบราณ

จัดปลายเดือนกุมภาพันธ์ ต้นเดือนกุมภาพันธ์ มีพิธีบวงสรวงพ่อขุนเม็งรายมหาราช มีการออกรับจัดพิธีการของส่วนราชการและเอกชน และงานรื่นเริงต่าง ๆ จัดโดยปกครองจังหวัดเชียงราย

พญามังรายหรือพ่อขุนเม็งราย ทรงเป็นกษัตริย์องค์ที่ 25 แห่งราชวงศ์มังราย และทรงเป็นปฐมวงศ์กษัตริย์ราชวงศ์มังราย เป็นพระราชโอรสพระเจ้าลาวเม็ง มีนางอ้อมมิ่งจอมเมือง หรือนางเทพคำซ้าย ธิดาหัวหน้าข่านนครเชียงรุ่ง แคว้นสิบสองปันนา เป็นพระมารดา ทรงประสูติเมื่อวันที่ ๑๕ เดือน ๓ ปีจอ พ.ศ. 1782 เวลาเช้ารุ่ง โดยเจ้าพระธรรมราชาแห่งพระนครได้ทรงพระสุบินนิมิตว่า เห็นลาประเคยหาคดแต่ท้องฟ้าลงมาถึงเบื้องพระทักขิณ และได้ไปเอาลาสดมภ์ไว้ ไกรจึงถวายคำพยากรณ์ว่าจะได้โอรสที่ทรงศักดิ์มาก พะกา ครั้นพ่อขุนเม็งรายเจริญพระชนมายุได้ 16 พรรษา เจ้าลาวเม็ง พระบิดา จึงได้ไปสู่ขอพระนางศรีใบจาง พระธิดาเจ้าเมืองเชียงรุ่งไว้ ต่อมามี พ.ศ. 1802 พระเจ้าลาวเม็งได้ทรงเสด็จสวรรคต

พ่อขุนเม็งรายจึงได้ขึ้นครองเมืองที่กรุงศรีอยุธยา พระองค์จะใช้เวลาตลอดรัชกาลในการรวบรวมหัวเมืองน้อยใหญ่มาไว้ที่ศูนย์กลางเดียวกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่อาณาจักรล้านนา

ในปี พ.ศ. 1806 ขณะยกทัพไปตีเมืองลาวได้สำเร็จ เมื่อญ้างทรงของพระองค์ซึ่งทอดไว้ที่ป่าหิโงยทางทิศตะวันออกก็ลัดหลงไป จึงได้เสด็จตามช้างไปถึงงานยอดดอยจอมทอง จึงแม่น้ำกกแลเห็นภูมิประเทศอันเป็นชัยภูมิที่ดีจึงทรงไปสร้างพระนครไว้ ณ ที่นั้น และมีการปรากฏการโอบล้อมเอาดอยจอมทองไว้ และทรงขนานนามว่า "เมืองเชียงราย" แล้วให้ย้ายราชธานีจากเมืองหิโงนครไปยังมาตั้งอยู่ที่เชียงรายนับแต่นั้น มา พ่อขุนเม็งรายเสด็จสวรรคตกลางเมืองเชียงใหม่ ถูกอสุรีบาดตักต้องพระองค์เมื่อปี พ.ศ. 1860 รวมพระชนมายุ 80 พรรษา ต่อมาพระยาไชยสงคราม พระราชโอรสของพ่อขุนเม็งราย ได้ครองเมืองเชียงรายทรงนำอัฐิของพ่อขุนเม็งรายมาประดิษฐานไว้ในถ้ำบนเขาคอน จังหวัดในปัจจุบัน

และเริ่มต้นโล้ชิงช้า สวนกลางคืนหนุ่มสาว
จะออกมาร้องเพลงเต้นรำกันเป็นที่
สนุกสนานและวันนี้ไม่มีการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต
แขกที่มาร่วมงานจะร่วมเต้นรำกันอย่าง
สนุกสนาน

วันที่ ๓ ในช่วงเช้าของวันนี้จะมีการนำหมูที่
บ้านของผู้มีอันจะกินเพื่อเลี้ยงแขกที่มาในงาน
และจะมีการฆ่าหมู ไก่ เพื่อเพื่อนำมาเป็น
อาหารเลี้ยงดูกัน และแขกที่มาร่วมงาน ส่วน
เด็กพ่อแม่จะทำชิงช้าขนาดเล็กๆให้เล่นตามหน้า
บ้านเป็นที่สนุกสนาน

วันที่ ๔ วันนี้เป็นวันสุดท้ายของงานประเพณีโล้
ชิงช้า เหล่าผู้หญิงและเด็กๆจะมาร่วมกันเล่นชิงช้า
ของหมู่บ้านเพื่อเป็นสิริมงคลแก่พวกเขา วันนี้ไม่มี
พิธีการอะไร จากหลังพระอาทิตย์ลับฟ้า หมอผีจะ
ไปพูดสายชิงช้ากับธำมรงค์ให้เป็นอันว่าปีใหม่นี้ได้ลั่นกลอง
แล้ว และต่อจากนั้นก็ไปห้ามไม่ให้ผู้ใดมาเล่นหรือแตะ
ต้องเสาชิงช้านี้อีก จนกว่าจะถึงเทศกาลปีใหม่

ประเพณีโล้ชิงช้า ถือเป็นประเพณีที่มีความสำคัญต่อ
ผู้หญิง บรรดาหญิงอำเภอเป็นวันสำคัญ นับเป็น
วันเปลี่ยนสถานะ จากวัยเด็กเป็นวัยรุ่นขึ้นอายุ 13
ปี และเปลี่ยนจากวัยรุ่นเป็นวัยสาวขึ้นอายุ 17 ปี
หญิงสาวอำเภอจะแต่งกายยดระดับวัยสาวดงามขึ้น
ตอน เพื่อแสดงให้เห็นในชุมชนเห็น พร้อมทั้งขึ้นโล้
ชิงช้า และร้องเพลง ซึ่งมีตำนานเล่าถึง หญิงคนหนึ่ง
ร้องเพลงตอบโล้ชิงช้าเป็นคนแรก เมื่อเทพเจ้าฝน
ได้ยินจึงสั่งให้ฝนเทลงมา แล้วกลายเป็นประเพณีสืบ
มาจนทุกวันนี้

ประเพณีโล้ชิงช้า ของชาวอีโก๋

ประเพณีที่ใกล้สูญหายไปกับการเวลา ด้วย
เหตุที่ว่า เป็นวิธีของอาชญาพหุ ส่วนอาชญาใหม่ เป็น
อาชญาคริสต์ จะไม่มีพิธีศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ พิธีโล้ชิงช้า
จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองพืชพันธุ์ที่จะเก็บเกี่ยวไว้บริโภค
ตลอดทั้งปี และเพื่อรำลึกถึง "ผี" เทพธิดาตาม
ตำนานที่ดลบันดาลให้ผลผลิตอุดมสมบูรณ์ ถือเป็น
วันปีใหม่นิวด้วย จัดขึ้นทุกปีในช่วงปลายเดือนสิงหาคม
ต้นเดือนกันยายน เสาชิงช้าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ
ของชาวเผ่าชาวอีโก๋ หรือที่เรียกตนเองว่า "อาชญา" จะ
ตั้งอยู่ใกล้ๆประตูหมู่บ้าน ที่สร้างขึ้นเพื่อบูชาเทพเจ้า
แห่งความอุดมสมบูรณ์ ที่ให้ผลผลิตแก่พวกเขาในการ
ดำรงชีพอยู่ เป็นในสามเดือนกันยายน หลังจากที่ทุก
คนเห็นดีเห็นชอบกับการทำงานในไร่ข้าวของพวกเขา
และงานในไร่แล้วมากผู้หญิงอาชญาจะขึ้นเวทีในการ
ดูแลงานในไร่ และแล้วเมื่อผลผลิตได้ออกผลเต็มที่แล้ว
แล้ว เหล่าผู้ชายในหมู่บ้านจะจัดทำชิงช้าขึ้นเพื่อ
เป็นการบูชาเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ และเพื่อ
ผู้หญิงที่ทำงานหนักมาตลอดเวลา ได้มีการฉลองปี
ใหม่และการละเล่นโล้ชิงช้า ดังนั้นผู้หญิงชาวอาชญาจึง
แต่งตัวให้สวยงามเข้าร่วมในงานพิธีดังกล่าว โดยม
ทำพิธีการอยู่ ๕ วันดังนี้

วันที่ ๑ เช่นไหว้บรรพชน ผู้หญิงจะแต่งตัวสวยงาม
ไปตักน้ำที่บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ล้างเครื่องมือเครื่องใช้
ต่างๆ เพื่อนำไปหมักข้าวเหนียวไว้ทำ "ข้าวปุก" เพื่อ
ประกอบพิธีในวันบรรพบุรุษ

วันที่ ๒ สร้างชิงช้า ผู้ชายในหมู่บ้านจะช่วยกันสร้าง
ชิงช้าใหญ่ของชุมชนอยู่บริเวณเขตประตูศักดิ์สิทธิ์
ของหมู่บ้าน โดย แพนอันเก่าที่ร้องลง ผิงเสาชิงช้า
ลงในตาแหล่เดิม โดยมีหัวหน้าพิธีกรรมเป็นผู้นำพิธี

အိတ်ကပ်ကပ်ကပ်

ดอยผาตั้ง

ดอยผาตั้ง ตั้งอยู่ที่บ้านผาตั้ง หมู่ที่ 14 ต.ปอ อ.เวียงแก่น จ.เชียงราย สูงกว่าระดับน้ำทะเล 1,635 เมตร ห่างจาก ภูชี้ฟ้าประมาณ 30 กม. เป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวจีนฮ่อ ม้ง และเข้าโดยเฉพาะจีนฮ่อนั้น อดีตเคยเป็นส่วนหนึ่งของกองพล 93 ซึ่งอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ดอยผาตั้งนี้ เช่นเดียวกับที่ดอยแม่สลอง ลักษณะดอยผาตั้ง เป็นสันเขาแคบแคียว มองเห็นทิวเขาสลับซับซ้อนทำให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงามจับตา ความสวยงามที่เป็นลักษณะเฉพาะของดอยผาตั้ง ไม่ว่าจะเป็นจุดชมทะเลหมอกทั้งดงามและอลังการในยามเช้า ชมพระอาทิตย์อัสดง ยามเย็น มองเห็นดวงตะวันกลมโตสีส้มจุดจาดค่อยๆ ลับทิวเมฆกลืนลงไปตามแนวสันเขาไปยังดงาม ประทับใจ ในช่วงทุกวันที่ 31 ธ.ค. ต้น ม.ค. ของทุกปี จะมีเทศกาล ชมทะเลหมอก ดอกซากุระบาน จุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจบนดอยผาตั้ง

1. จุดชมวิวกาบองประดูลาย เป็นหน้าผาหอนขนาดใหญ่ตรงกลางเป็นเนินช่องเขาเหมือนประตู

เป็นช่องทางไปยัง ลาว ธารน้ำร้อน ธารน้ำร้อน ธารน้ำร้อน

2. ศาลาเก้งจัน พระพุทธมิ่งมงคลานุภาพลากูซันติ ปาหินยูนนาน

ถัดจากช่องผาบังขึ้นไปอีกราว 15 เมตร จะเป็นเนินที่ประดิษฐานพระพุทธมิ่งมงคลานุภาพลากูซันติและ ศาลา ทรงเก้งจัน อนุสรณ์สถานของนายพลหลี ผู้นำ ทช. ในอดีต จากเนินตรงนี้เดินลงไปอีก 30 เมตร ก็จะพบทางขึ้น ไปชม ปาหินยูนนาน ซึ่งเป็นหินรูปทรงลักษณะ คล้ายภูเขาในประเทศจีนที่มีรูปทรงสูงๆ หลากแหลมขึ้นสลับ ซับซ้อนสวยงามมาก

3.จุดชมวิวกาบองประดูลาย

เป็นจุดชมวิวที่อยู่ใกล้วิวกาบองประดูลาย ลักษณะเป็นผาหิน ที่ขาดแยกจากกันเป็นช่องมองลงไปเห็น ทิวทัศน์ ประเทศลาวและสายแม่น้ำโขงได้ชัดเจน

4.จุดชมทะเลหมอกเนิน 102

จากจุดผาขาดเดินขึ้นดอยต่อไปยัง เนิน 102 ระยะทางกว่า 300 เมตร เป็นเนินเขาสูงหนึ่งหมื่นร้อยผาตั้ง เป็นจุด ชมทะเลหมอกและพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม ที่นักท่องเที่ยว นิยมไปมากที่สุด สามารถมองเห็นทะเลหมอกได้กว้างไกลสุดตา และเย็นเย็นอยู่ใกล้ๆ

5.จุดชมทะเลหมอกเนิน 103

เป็นเนินเขาสูงอีกจุดหนึ่งดอยผาตั้ง อยู่ห่างจากเนิน 102 ไปทางทิศตะวันออกเพียงได้ราว 500 เมตร ลักษณะเนิน 103 มีลักษณะลาดชันอยู่ริมเนิน เป็นจุดชมวิวที่สวยงามจะเป็น จุดชมทะเลหมอก ที่แล้วได้ว่าสวยงามที่สุด ถ้าหาก ยอดบนดอยผาตั้งเพราะจะชมทะเลหมอกได้กว้างไกลแบบพาบอราญ

ให้ดอยผาตั้ง บนเส้นทางขึ้นไปจุดชมวิว มีบริการขี่ม้าชมวิวกิตติการบริการ 150 300 บาท แล้วแต่ระยะทาง

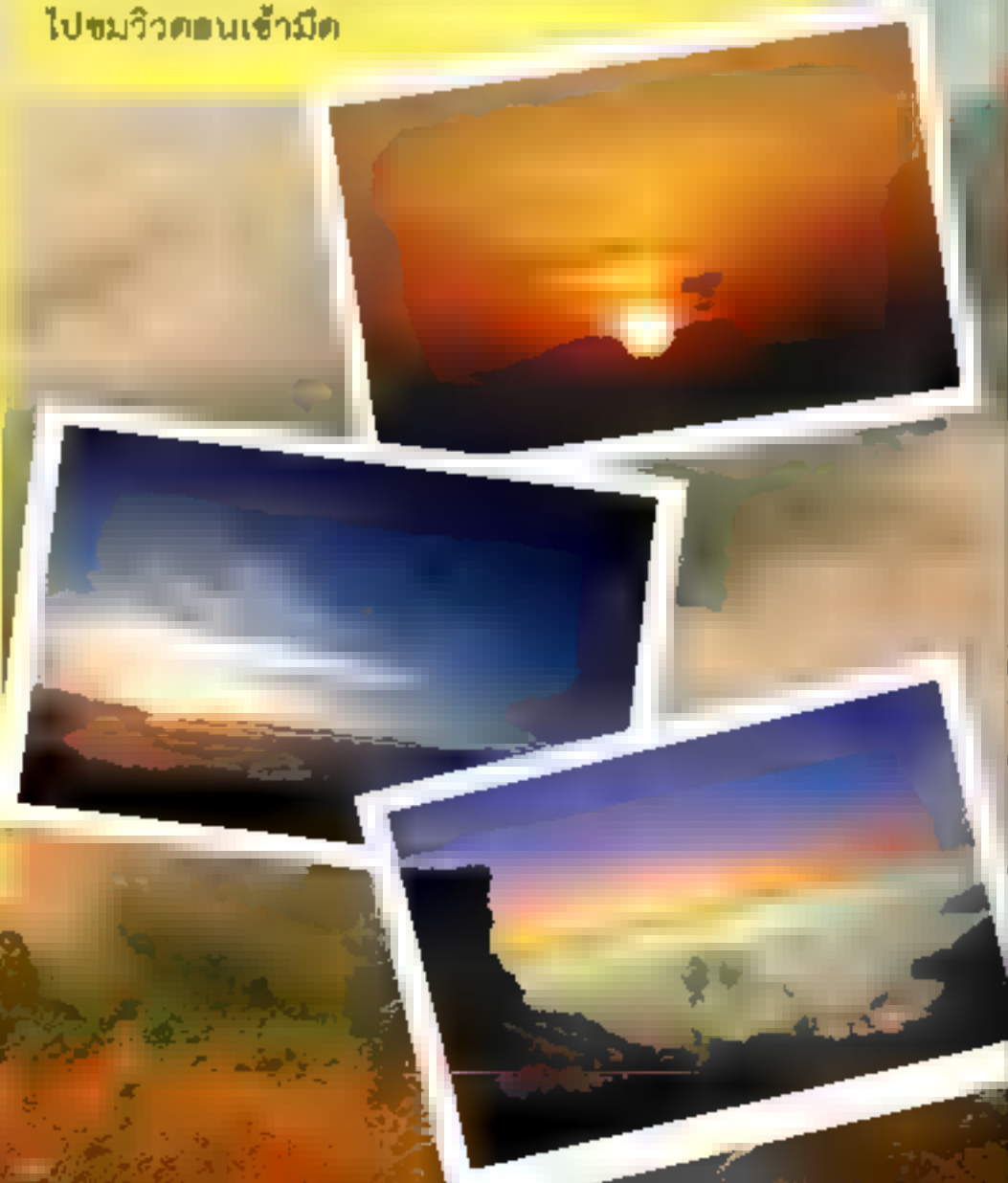

อุทยานภูชี้ฟ้า
มีน้ำมาเป็นแนวชายฝั่งไปทางฝั่งประเทศลาวเป็นยอดเขาสูงที่สุดในเทือกเขาดอยผาหม่นด้านที่ติดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีหน้าผาสูงชันเป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุดในฤดูหนาวจะมีทิวทัศน์ที่สวยงามเป็นพิเศษที่มีพื้นที่บริเวณภูชี้ฟ้าและดอยผาหม่นเป็นพื้นที่สีแดงที่มีความขัดแย้งรุนแรงจากผู้คนจากภายนอกไม่สามารถเดินทางเข้ามาในแถบนี้ได้

กระทั่งเมื่อความขัดแย้งหมดสิ้นลงไปความสงบก็คืนสู่ชนเขาอีกครั้งเมื่อเริ่มมีผู้คนเดินทางมาชม ธรรมชาติและแล้วชื่อเสียงของภูชี้ฟ้าก็ซบเซาหายไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากเอกลักษณ์ทางธรรมชาติที่ไม่มีใครเหมือนนั่นคือลักษณะภูเขาที่ขึ้นไปบนฟ้าจากมาเยือนภูชี้ฟ้าในช่วงปีใหม่ยังจะได้ชมงานปีใหม่ที่ชาวเมืองแต่งตัวมาชมกันทั้งหญิงและชายจุดเด่นของงานคือ การโยนลูกช่วงหรือลูกหินระหว่างหนุ่ม สาว

ไฮไลท์สำคัญของการมาเที่ยวภูชี้ฟ้าคือการได้สัมผัสอากาศหนาวสบายและความสวยงามของทะเลหมอกแล้วหากนักท่องเที่ยวเดินทางมาใน

ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคมนั้นจะเป็นช่วงเวลาที่ดีเลยทีเดียวเชื่อกันว่านักท่องเที่ยวที่มาชมมาค้างแรมบริเวณบ้านร่มฟ้าทองทางห่างจากจุดชมวิวประมาณ 1.5 กิโลเมตรแล้วจะเดินขึ้นภูชี้ฟ้าเพื่อไปชมวิวตอนเช้ามีด

แม่สาย อำเภอแม่สาย อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงราย 61 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 110 เป็นอำเภอเหนือสุดของประเทศไทย ติดกับจังหวัดท่าซื่อเหล็กของพม่า โดยมีแม่น้ำแม่สายเป็นพรมแดน มีสะพานเชื่อมเมืองทั้งสองเข้าด้วยกัน ทั้งชาวไทยและชาวพม่าเดินทางไปมาหาสู่ค้าขายกับได้โดยเสรี บ้างท่องเที่ยวชาวไทยนิยม เดินทางไป ยังตลาดชายแดนแม่สายและท่าซื่อเหล็กของพม่า เพื่อซื้อสินค้าพื้นเมืองและสินค้า

วัดพระธาตุคอกยว

เป็นวัดอันเป็นที่ประดิษฐานพระธาตุคอกยว พระธาตุที่เชื่อกันว่า มีความเก่าแก่เป็นรองพระธาตุดอยตุง พระธาตุ คอกยวนั้น ตั้งอยู่บนยอดดอยคอกยว แต่พระอุโบสถและเขตสังฆาวาสจะอยู่ที่เชิงคอกยว ผู้ที่จะขึ้นไปนมัสการ ต้องเดิน ขึ้นบันไดไปนมัสการ ซึ่งข้างบนเป็นจุดชมทัศนียภาพต้องนั่งสมาธิเห็นทิวทัศน์ภาพได้รอบทิศ

บ้านจาม

หมู่ที่ 1 ตำบลแม่สาย อยู่ห่างจากอำเภอแม่สายไปทางทิศเหนือประมาณ 1.5 กิโลเมตร ถ้าจามตั้งอยู่บนถนน 3059 ทางทิศตะวันตกของคอกยว ติดกับแม่น้ำสาย เคยเป็นสถานที่ซึ่งพระภิกษุสงฆ์นั่งบำเพ็ญเพียรภาวนา

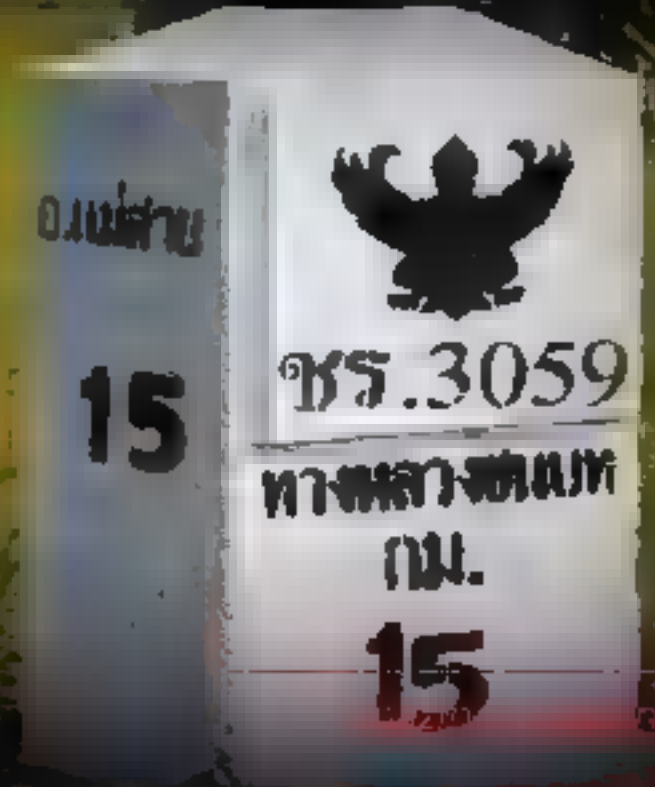

ถ้ำปูถ้ำปลาถ้ำเลาหินพญานาค

ตั้งอยู่ที่ดอยจ้อง หมู่ที่ 11 ตำบลโป่งผา ห่างจากอำเภอแม่สายไปทางทิศใต้ตามทางหลวงหมายเลข 110 ประมาณ 12 กิโลเมตร มีทางแยกเข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร คอกยวเป็นภูเขาหินปูน ซึ่งประกอบด้วย ถ้ำหินงอก หินย้อยและทางน้ำไหลจากมายถ้ำปุม อยู่สูงขึ้นไปบนยอดเขา ต้องปีนขึ้นไป ภายในถ้ำมืดมาก ต้องมีผู้นำทาง ถ้ำปลา เป็นถ้ำหนึ่งที่มีน้ำไหลภายในถ้ำ

นัมมิตการพระเชียงแสนสี่แผ่นดิน

พระเชียงแสนสี่แผ่นดิน หรือ พระพุทธนาคันตือ ประดิษฐานกลางแจ้ง ณ ตามเหลี่ยมทองคำ พระพุทธนาคันตือ องค์นี้เป็นพระเชียงแสนสี่แผ่นดินและศิลปะเขมร

ตัวอักษรขอม

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7 บ้านมูเซอลาซา ตำบลแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย บริเวณสันเขาของเทือกดอยนางนอน ระดับความสูงประมาณ 1,200 ม. เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาดอยตุง ตำบลดอยตุงเริ่มดำเนินการก่อสร้างเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2530 เมื่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีมีพระชนมายุ 88 พรรษาโดยก่อนหน้านั้นมีพระราชกระแสเกล้าฯให้พระชนมายุ 90 พรรษาจะไม่เสด็จไปประทับที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์สำนักงานราชเลขาธิการในพระองค์ฯ จึงได้เสด็จดอยตุงซึ่งมีทิวทัศน์สวยงามขณะเดียวกันสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อทรงทอดพระเนตรพื้นที่ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2530 ก็ทรงขอพระราชทานที่ดิน และมีพระราชดำริจะสร้างบ้านที่ดอยตุงพร้อมกันนี้ยังมีพระราชกระแสรับสั่งว่าจะปลูกป่าบนดอยตุงจึงกำเนิดเป็นโครงการพัฒนาดอยตุงขึ้น โครงการพัฒนาดอยตุงเริ่มดำเนินการโดยความร่วมมือจากหลายราชการทุกส่วน เช่น กรมป่าไม้ กรมชลประทาน หน่วยงานด้านปกครองและจากทำการปลูกป่าฟื้นฟูสภาพพื้นที่แล้วยังมีการฝึกอาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวเขาบนดอยตุงซึ่งประกอบด้วยชาวเขาเผ่าอาข่าลาหู่ ไทยใหญ่ และจีน

ชื่อ ขณะเดียว กัดยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีของชนไว

สำหรับผู้ที่มาเที่ยวพระตำหนักดอยตุงจะมีจุดที่น่าสนใจให้เยี่ยมชม 3 จุดดังนี้

1. หอพระราชประวัติ ซึ่งตั้งอยู่ด้านหน้าสุดของพระตำหนัก ภายในแบ่งเป็นห้องต่างๆ แปรห้อง

2. สวนแม่ฟ้าหลวง เป็นสวนดอกไม้เมืองหนาวในหุบเขา มีการปลูกดอกไม้พันธุ์หายากให้ดอกตลอดปี ตั้งแต่ต้นฤดูหนาวถึงฤดูร้อนรอบประติมากรรมชื่อ "ความต่อเนื่อง" เป็นรูปเด็กยืนต่อตัวที่กลางสวน

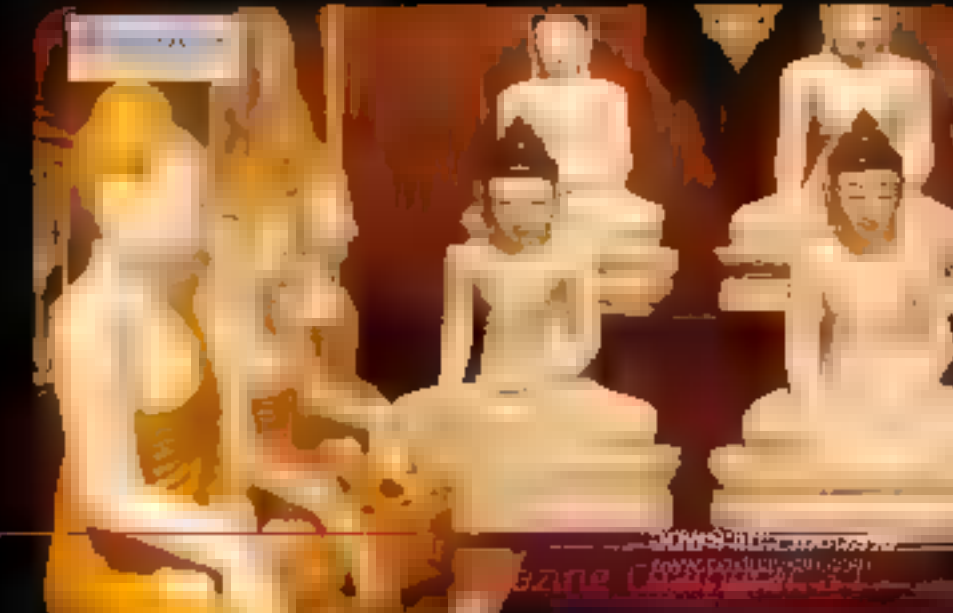
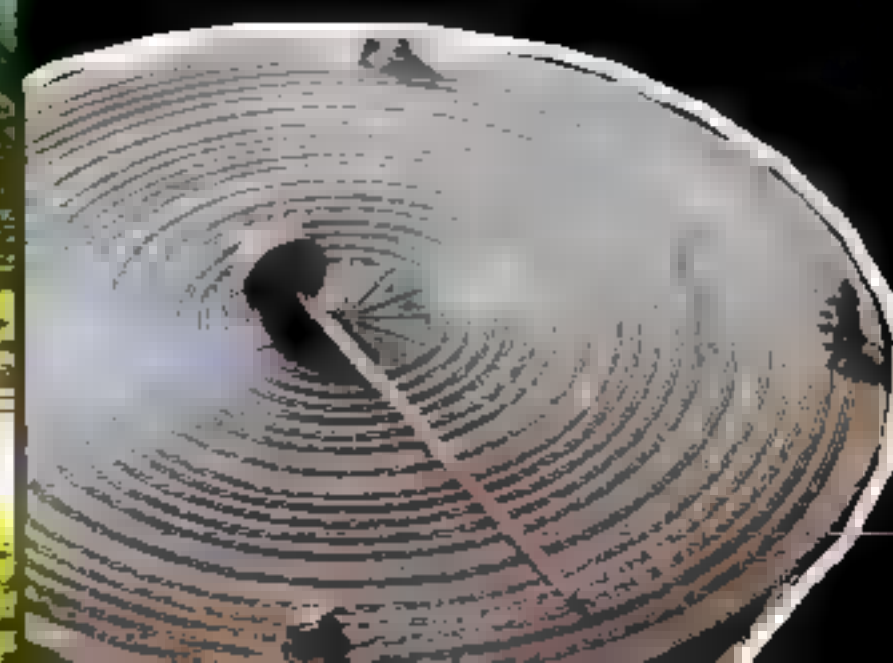
3. อาคารพระตำหนักดอยตุง พระตำหนักแห่งนี้ ถือเป็นบ้านหลังแรกของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนยาธิราช โดยทรงเสด็จมาประทับที่ดอยตุงเมื่อปี พ.ศ. 2530 อาคารพระตำหนักดอยตุง พระตำหนักแห่งนี้ ได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีและเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าเยี่ยมชม

4. พระธาตุดอยตุง พระธาตุศักดิ์สิทธิ์ประจำปักษ์เหนือ พระบรมธาตุดอยตุง เป็นปูชนียสถานที่สำคัญที่สุดของเชียงรายประดิษฐานอยู่บนยอดดอยตุง ในเขตกิ่งอำเภอ แม่ฟ้าหลวง มีถนนแยกจากบ้านห้วยไคร้ขึ้นไปจนถึงองค์พระบรมธาตุองค์พระธาตุบรมธาตุเจดีย์

วัดพระแก้ว

ตั้งอยู่ที่ถนนศรีนครินทร์ กรุงเทพมหานคร วัดพระแก้วหรือพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร เป็นวัดสำคัญในกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบัน ตามประวัติเล่าว่า เมื่อปี พ.ศ. 1897 ในสมัย พระเจ้าสามฝั่งแกน เป็นเจ้าเมือง ครองเชียงใหม่เป็นเจ้าได้มา เจดีย์ร้างองค์หนึ่งและได้พบ พระพุทธรูปปางวิปัสสนาอยู่ภายในเจดีย์ ต่อมาจึงแกะแกะออก จึงได้พบว่าเป็น พระพุทธรูป ที่เขียนที่สร้างด้วยหยก ซึ่งก็คือ พระเจ้าสามฝั่งแกนนั่นเอง ปัจจุบัน วัดพระแก้ว เชียงราย เป็นที่ประดิษฐาน พระหยก ซึ่งสร้างขึ้นใหม่ ในวาระที่ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีพระชนมายุครบ 90 พรรษา

วัดห้วยปลาดั้ง

วัดห้วยปลาดั้งตั้งอยู่เลขที่ 553 ม.3 ต.ริมกก อ.เมือง จ.เชียงราย บนเนื้อที่ 15 ไร่ โดยมีทิศเหนือจด ตำบลบ้านดู่ ทิศใต้จด แม่ น้ำกก ต.รอบเวียง ทิศตะวันออกจด หมู่ 2 ต.ริมกก (บ้านใหม่) ทิศตะวันตกจด ต. แม่ยาว โดยเริ่มก่อตั้งในปี 2544 โดยคณะศรัทธา วัดห้วยปลาดั้ง เริ่มต้นก่อตั้งขึ้นสำนักสงฆ์จนกระทั่งในปี 19 พฤศจิกายน 2548 ได้มีพระอาจารย์พบโชค ดิสุตริย์ ได้เดินทางมา

ปฏิบัติธรรม แรกเริ่มบิณฑบาตนี้ยังไม่มีวัดแบบปัจจุบัน แต่เนื่องจากพระอาจารย์พบโชคมีความรู้เรื่องโหราศาสตร์ ในการทำนายทายทัก ซึ่งปรากฏว่าผู้คนที่มาดูดวงส่วนใหญ่นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนตามความเชื่อส่วนบุคคล และได้ประสบผลสำเร็จในชีวิต ทำให้พระอาจารย์พบโชคเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งภาคเหนือและทั่วประเทศในที่สุด

การเดินทางไปวัดห้วยปลาดั้ง โดยใช้เส้นทางจากถนนพหลโยธินฝั่งขาขึ้นสู่จังหวัดเชียงราย ผ่านห้าแยกอนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช ผ่านสะพานข้ามแม่ น้ำกก ลงสะพานให้ชะลอความเร็ว เลี้ยวซ้ายตรงบริเวณแยกไฟแดงเข้าสู่บ้านใหม่ตำบลริมกก มุ่งหน้าผ่านร้านอาหารเอกโอชา จนเจอ 3 แยก ให้เลี้ยวขวา ไปทางตำบลแม่ยาว ผ่านไปประมาณ 1 กิโลเมตร ถึงแยกจากป้ายบอกทาง ทางเข้าวัดจะอยู่ฝั่งมือขวาของถนน ขับไปตามเส้นทางที่ป้ายบอกไว้ วัดห้วยปลาดั้งอยู่ซ้ายมือ

ดอยแม่สลอง

ดอยแม่สลอง ตั้งอยู่ ต.แม่สลองนอก อ.แม่ฟ้าหลวง เป็นชื่อเรียกรวมๆ ของชุมชนชาวจีนฮ่อ แห่งกองพล 93 ที่ตั้งหลักแหล่งบนดอยแห่งนี้มานานกว่า 40 ปี ปัจจุบันชุมชนชาวจีนบนดอยแม่สลอง มีชื่อว่า หมู่บ้านสันติคีรี ตั้งอยู่ที่ ความสูงจากระดับน้ำทะเล เฉลี่ย 1,200 ม. อากาศเย็นสบายตลอดปี รายได้หลัก มาจากการปลูกชาอยู่หลง บ้านสันติคีรี เป็นชุมชน ขนาดใหญ่ มีประชากร ประมาณ 800 หลังคาเรือน มีทั้งวัด โบสถ์คริสต์ มัสยิด ระบบไฟฟ้า โทรศัพท์ และธนาคาร ทหารไทย ที่ให้บริการอย่างสมบูรณ์แบบ ดอยแม่สลอง เป็นชุมชนของอดีตทหารจีนกองพล 93 ลี้ภัยพรรค

ก๊กมินตั๋ง ของนายพลเจียงไคเช็ค ทำการรบ อยู่ทางตอนใต้ของจีน ในช่วง สงครามโลกครั้งที่ 2 ต่อมาเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในจีน เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์ นำโดย เหมาเจ๋อตุง ยึดอำนาจสำเร็จ พรรคก๊กมินตั๋งจึงดอยร่น ไปปักหลักที่เกาะไต้หวัน กองพล 93 กระจายเข่นกองกำลัง พลัดถิ่น ถูกกักตุนอย่างหนัก จนดอยร่นเข้ามาในเขตพม่า แต่ถูกฝ่ายพม่าผลักดัน เกิดการปะทะ กันหลายครั้งจนต้องดอยร่นมาจนถึงเทือกดอยตุงชายแดนไทย ฝ่ายพม่าได้ร้องเรียนไปยังสหประชาชาติ เมื่อปี พ.ศ.2496 และมีมติให้อพยพ กองกำลังพลัดถิ่นไปยังประเทศไต้หวัน

แต่ทหารลี้ภัยก๊กมินตั๋งพลัดถิ่นไต้หวันผ่าน และนายพล ด้วนซีเหวินราช 3 หมื่นคน ทำเรื่องขอลี้ภัยในประเทศไทย เนื่องจากไม่แน่ใจในอนาคต เพราะจะได้ไต้หวัน เป็นเพียงเกาะเล็กๆ รัฐบาลไทยอนุญาติ โดยจัดสรรให้ทหารของนายพลลี้เหวินผ่าน ไปอยู่ที่ด้างจอบ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ ส่วนทหารลี้ภัยก๊กมินตั๋งพลัดถิ่นไต้หวัน 15,000 คน อยู่บนดอยแม่สลอง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2504 เพื่อใช้เป็น กันชนกับชนกลุ่มน้อยทำให้ ดอยแม่สลอง ในยุคแรกเป็นดินแดนลี้ลับต้องห้าม มีปัญหายาเสพติด และกองกำลัง ติดอาวุธมาตลอด ทางทหารไทย ได้พยายามแก้ปัญหาใน กองกำลังเหล่านี้มา

อยู่ในความดูแลของ กองบัญชา การทหารสูงสุด กระทั่งปี พ.ศ.2515 ครม.มีมติรับทหารจีนคณะชาติให้อาศัยในแผ่นดินไทย อย่างเป็นทางการ ยุติการค้าฝิ่น ปลดอาวุธ และหันมาทำอาชีพเกษตรกรรม โดยพล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ อดีตนายกรัฐมนตรี ได้ริเริ่มโครงการ ปลูกชา และปลูกสนสามใบ เพื่อทดแทนป่า ชุมชนบนดอยแม่สลองได้ชื่อใหม่ เป็นบ้านสันติคีรี มีการออกบัตรประชาชน ให้เมื่อปี พ.ศ.2521 ดอยแม่สลองคืนสู่ความสงบ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญนับ แต่นั้นมา

โรชาทองขี้ผู้
鴻福茗茶
ยินดีท้อนรับ
ชิมชา ฟรี
บริการ
ห้องน้ำสะอาด

สามเหลี่ยมทองคำ

ตั้งอยู่ห่างจากเชียงแสนไปทางทิศเหนือ ๑ กิโลเมตร ตามถนนเลียบริมแม่น้ำโขงจนจรดเป็นบึงบริเวณที่แม่น้ำโขงซึ่งกั้นดินแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศลาวมาพบกับแม่น้ำจวักซึ่งกั้นดินแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศพม่า จากจุดนี้มักท่องเที่ยวชมมองเห็นฝั่งพม่าและลาวได้ถนัดชัดเจน สามเหลี่ยมทองคำเป็นที่กล่าวขวัญกันในกลุ่มนักท่องเที่ยว เพราะครั้งหนึ่งเคยเป็นโพ้น้ำที่ใหญ่โตมากเรียกว่าใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ แต่ปัจจุบัน ไม่มีโพ้น้ำที่น่าตื่นตาตื่นใจเหมือนแต่เดิมที่คนที่นี่เรียกของสามน้ำและเขตแดนของ 3 ประเทศเท่านั้น เป็นจุดที่แม่น้ำจวัก ซึ่งกั้นพม่าและพม่า มาบรรจบกับแม่น้ำโขงที่กั้นไทยกับลาวจุดนี้นักท่องเที่ยวจะ เห็นฝั่งพม่าและลาวได้ถนัด ชัดเจน สามเหลี่ยมทองคำเป็นที่กล่าวขวัญกันในกลุ่มนักท่องเที่ยว เพราะครั้งหนึ่งเคย เป็นโพ้น้ำที่ใหญ่โตมากเรียกว่าใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ บ้านป่าสักกลาง เป็นบริเวณชายฝั่งที่สวยงามของสมัยนั้น และเพราะอากาศและทิวทัศน์ที่สวยงามของสามน้ำเองจึงทำให้ชาวบ้านเรียกขานบริเวณนี้ กันจนติดปากว่า "สามเหลี่ยมทองคำ"

นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังสามเหลี่ยมทองคำในช่วงฤดูหนาว และไปถ่ายรูปกับป้าย "สามเหลี่ยมทองคำ" ที่ติดตั้งไว้ริมฝั่งแม่น้ำโขงด้วย นอกจากนี้ยังนิยมนั่งเรือเที่ยวชมทิวทัศน์จุดบรรจบของพรมแดนไทย ลาว และพม่า ค่าเช่าเรือประมาณ 300 400 บาท (นั่งได้ 6 คน) นอกจากนี้ยังสามารถล่องแม่น้ำโขงไปเที่ยวทางตอนใต้ของประเทศจีน เช่น สิบสองปันนา คุณหมิง ได้อีกด้วย แต่หากต้องการชมทิวทัศน์มุมกว้าง ของสามเหลี่ยมทองคำบริเวณสบรวกและเพื่อนบ้าน ต้องขึ้นไปบนดอยเชียงเมียง ที่อยู่ริมแม่น้ำโขง

หมู่บ้านดอกไม้

ทุ่งดอกบัวตองตอยหัวแม่คำตั้งอยู่ที่หมู่ 4 ต.แม่ต๋ອງใน อ.แม่ฟ้าหลวง ตั้งอยู่บนสันเขาตะเข็บชายแดนไทย พม่า มีทัศนียภาพที่สวยงาม พื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่คำ เมื่อลมหนาวมาเยือนทุ่งดอกไม้อีสานเหลืองอร่ามทุ่งดอกบัวตองก็เริ่มบานสะพรั่งงดงามไปทั่วทั้งขุนเขาเหนือตอยสูงใครจะเชื่อว่าที่ตอยหัวแม่คำนี้ยังมีชีวิตที่งดงามแบบง่ายๆ และสงบเป็นสิ่สันที่แบ่งสั้วตอยคู่ไปกับบัวตอง อย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลง ณ ที่แห่งนี้ ทุ่งดอกบัวตอง ตอยหัวแม่คำในขณะที่ ตอยแม่อุคของแม่ฮ่องสอนชื่อเสียงในความสวยงามของดอกบัวตองที่เชียงราย

เองก็มี ตอยหัวแม่คำซึ่งจะบานไล่เสียกับที่ตอยแม่อุคของแม่ฮ่องสอนในเดือนพฤศจิกายนอาจจะล่าช้ากว่าบ้างดอกบัวตองนี้มี มากมายขึ้นสลับกันระหว่างบ้านชาวเขามีอาณาเขตบริเวณกว้างความสวยงามยิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อมาชมยามพระอาทิตย์ขึ้นจาก ขอบฟ้าส่องแดดสีอ่อน ผ่านโอหมอกอบอวลในหุบเขายังมีกลุ่มทะเลหมอกคอยเคลือบและยังสามารถขับรถตามสันเขาเพื่อชม ดอกบัวตองได้โดยสะดวกที่มีดอกบัวตองบานสะพรั่งไปทั้งตอยสลับแซมกับหมู่บ้านชาวเขาที่อาศัยอยู่กัดอกบัวตองอย่างกลมกลืนคู่สวยงามจนได้รับยกย่องให้เป็น 1 ใน Unseen Thailand

บ้านกะเหรี่ยงรวมนมิตร

ตั้งอยู่ริมแม่น้ำกกฝั่งซ้าย หมู่ 2 ค.แม่ยาว อ.เมืองเชียงราย นอกจากชาวกระเหรี่ยงแล้วยังมีหมู่บ้านชาวเขาเผ่าอาข่าและลาหู่ในระแวกใกล้เคียง หมู่บ้านกระเหรี่ยงเป็นหมู่บ้านที่ช้างเที่ยวชมหมู่บ้านชาวเขา บ้านกะเหรี่ยงรวมนมิตร มีหมู่บ้านบริวาร 1 หมู่บ้าน คือ บ้านคตยบ่อ ๒ (ชนเผ่าอาข่า) บ้านรวมนมิตรมีประชากรทั้งหมด 2,840 คน จำนวนครัวเรือน 1,549 ครัวเรือนประกอบไปด้วย ชนเผ่ากระเหรี่ยง, อาข่า, ลาหู่, ลีซอ, ม้ง, ไทลื้อ

บ้านกะเหรี่ยงรวมนมิตร เป็นหมู่บ้านกระเหรี่ยง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำกกฝั่งซ้าย นอกจากชาวกระเหรี่ยงแล้ว ยังมีหมู่บ้านชาวเขาเผ่าอาข่าและลาหู่ในระแวกใกล้เคียง บ้านกะเหรี่ยงรวมนมิตรเป็นจุดที่ช้างเที่ยวชมหมู่บ้านชาวเขา

กิจกรรมที่สำคัญ

1. กิจกรรมนั่งช้าง นั่งเกวียน ชมวิถีชีวิตชนเผ่า ทัศนียภาพ วัฒนธรรมต่าง ๆ สามารถนั่งช้างไปยังน้ำตก ห้วยแม่ฮ้างได้
2. ชมร้านจำหน่ายของที่ระลึกจากฝีมือชาวเขาเผ่าต่างๆ
3. ชมการแสดงวัฒนธรรมชนเผ่า
4. จัดหมู่บ้าน Home Stay ในพื้นที่หมู่ 2

...แหล่งรวบรวมข้อมูล ประวัติความเป็นมา ที่ทรงคุณค่าของ
จังหวัดเชียงราย

...แหล่งรวบรวมความรู้ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม
ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร...

...แหล่งรวบรวมสถานที่ท่องเที่ยว ที่สวยงาม หลากสไตล์
พร้อมบรรยากาศดี ๆ ให้เลือกสรรก่อนใคร..

